

SÈRIE 1

EXERCICI 1

1. C
2. D
3. A
4. B
5. C
6. B
7. C
8. D
9. A
10. B

EXERCICI 2

A) Anàlisi formal i estructural

1. B
2. A
3. C
4. D
5. A

B) Anàlisi estilística i contextual

L'estudiant ha d'indicar que es tracta d'un moviment simfònic (0,5 punts) i que el seu estil es pot relacionar amb el neoclassicisme. També podria dir que està inspirat en models clàssics (0,5 punts), sense que necessàriament hagi de relacionar-lo amb un corrent estètic per donar per bona aquesta part de la pregunta.

L'estudiant hauria de situar la seva creació a inicis del segle XX, en un moment de retorn a les formes clàssiques que s'allunyaven dels models romàntics tardans, hereus de Wagner o R. Strauss. Va ser una de les primeres partitures escrites segons el corrent neoclàssic.

L'estudiant pot identificar-la com la *Simfonia núm. 1*, op. 25 de Serguei Prokófiev, acabada de compondre el 1917, tot i que no és necessari que doni la data i l'autor. L'obra és coneguda com a "Simfonia clàssica", pel fet que Prokófiev s'inspirà en els models de les simfonies de F. J. Haydn i de l'escola de

Proves d'accés a la Universitat 2023, convocatòria ordinària. Criteri d'avaluació

Mannheim. Prokófiev ja era, en aquell moment, un pianista de renom conegut a Europa.

L'estudiant també pot indicar que és una de les partitures més conegudes de Prokófiev, que va compondre quan va retornar al Conservatori de Sant Petersburg per evitar anar a la Primera Guerra Mundial, durant l'estiu, com un exercici de composició. La va escriure en reducció per a piano per instrumentar-la després. Ell en va dirigir l'estrena, abans d'emigrar de Rússia.

L'estudiant podria establir una comparació amb l'expressionisme musical, l'impressionisme o el simbolisme francès, o també amb les primeres manifestacions del dodecafonisme per fer-ne veure les diferències estètiques.

EXERCICI 3

1.

A l'Estat espanyol, els estudis en Musicologia van canviar de manera radical a partir dels anys noranta (0,5 punts). L'estudiant podria indicar que el fenomen, provinent de l'estranger, va tenir els orígens en els anys setanta en altres àmbits. L'impacte va venir dels Estats Units d'Amèrica amb la proliferació d'estudis que venien d'àrees com els anomenats *studies* culturals, estudis sobre les dones, els *gay studies*, estudis de gènere, o els postcolonials (0,5 punts). No és necessari que els enumerin tots.

2.

Es comparen els estudis sobre Madonna durant els anys noranta amb la gran quantitat d'estudis que els darrers anys han aparegut sobre Rosalía (0,5 punts). L'autor proposa que, possiblement, es degui al fet que és més fàcil escriure sobre temes amb els quals es pot treballar sobre un rerefons cultural, i podria proposar alguns exemples d'aquestes temàtiques que s'indiquen en el mateix text (0,5 punts). També podria argumentar que això no implica qüestions sobre la qualitat musical, ni tampoc sobre determinades metodologies.

SÈRIE 5

EXERCICI 1

1. c
2. b
3. b
4. d
5. a
6. c
7. b
8. a
9. b
10. d

EXERCICI 2

A) Anàlisi formal i estructural

1. C
2. D
3. A
4. C
5. A

B) Anàlisi estilística i contextual

(Segon moviment del *Quartet de corda N° 14 en Re m* ("La mort i la donzella") de Schubert) . En aquest apartat, és necessari per a començar a puntuar que l'estudiant reconegui el gènere: **música de cambra per a quartet de cordes** i que associï aquesta obra a l'entorn del final del **classicisme o de principis del romanticisme** (0,5 punts). Més puntuació per aquells estudiants que hagin estat capaços d'adscriure geogràficament l'obra en l'entorn dels **països centreeuropeus o més concretament en la Viena romàntica de les primeres dècades del segle XIX** (0,3 punts). La màxima puntuació (1 punt) serà per aquells que, a més d'aquestes dades bàsiques, reiterin encertadament en alguna de les preguntes anteriors d'aquest exercici N°2, és a dir, que al fragment esmentat li correspon la forma de **tema amb variacions** o una textura **homofònica en la presentació del tema**.

(Convindria que s'esmentessin les paraules i conceptes clau, assenyalats en negreta)

EXERCICI 3

1.

A finals dels anys vuitanta i començaments dels noranta del segle XX, alguns crítics de música moderna van començar a qualificar d'obres mestres alguns dels antics àlbums dels qui consideraven grups clàssics del rock. El criteri per ells adoptat es basava en la **distinció entre la música d'aquells grups o artistes originals i únics que experimentaven constantment o obrien nous camins d'aquells altres que es limitaven a repetir o a reproduir en noves versions el que d'altres abans ja havien creat. Sorgia així una contraposició conceptual no real entre una música rock "autèntica" de creadors genuïns –els que no es limitaven a reproduir– i una música pop "inautèntica" de simples copistes promocionats amb finalitat estrictament econòmica per la gran indústria discogràfica.** Es pot observar, però, que la diferència **no és fàcil** d'establir.

(paraules i conceptes clau en negreta. Si es citen les dues vessants completes i correctes, 1 punt. Si en falta una, o és incomplet, 0,5 punts)

2.

Si de la música moderna passem al terreny de la música clàssica veiem que es torna a donar aquella mateixa oposició de "música autèntica/música inautèntica" traslladada **a una diferenciació radical entre el paper fonamental dels "creadors" o "autors" i el més aviat irrellevant dels intèrprets.** Hi ha una diferència conceptual important entre la venda de discs i revistes –la indústria musical– i el llibres de música clàssica. **Els creadors, i compositors, són els únics protagonistes en la immensa majoria dels llibres d'història de la música mentre que els segons acostumen a ser allí del tot ignorats.** L'única excepció és quan **per motius també econòmics les discogràfiques han volgut aureolar la figura de l'intèrpret atorgant-li aleshores la categoria de "creador" de les obres** que de forma tan personal i original és capaç d'interpretar.

(paraules i conceptes clau en negreta. Si es citen les dues vessants completes, 1 punt. Si en falta una, o és incomplet, 0,5 punts)